

[Bramsnæs.]

Det kan godt være, at de paagældende ogsaa sidder i Bestyrelserne for helt andre Selskaber, hvis Interesser maaske for dem gaar forud. Der kan teoretisk tænkes saadanne Tilfælde og sikkert ogsaa paavises praktiske Eksempler paa, at man har ofret det ene Selskabs Interesser til Fordel for det andets, selv om vedkommende er Bestyrelsesmedlemmer i begge. Dette, at man paa den Maade har Aktieselskaber knyttet til hinanden ved, at de samme Mennesker sidder som Bestyrelsesmedlemmer rundt omkring, kalder man paa Engelsk „interlocking directorates“, paa Dansk vistnok „sammenspiste Bestyrelser“. Det virker ganske paa samme Maade i England og her. I 1925 tog cand. polit. Enevold Sørensen sig for at undersøge, hvilket Omfang dette Forhold havde. Han undersøgte 489 Selskaber med en Aktiekapital for hvert Selskab af over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; det var altsaa de større Selskaber, Undersøgelsen gjaldt. Disse Selskaber havde en samlet Aktiekapital paa 1 325 Mill. Kr., og de havde i alt 1 687 Bestyrelsesmedlemmer. Af disse 1 687 sad de 414 i flere Bestyrelser, og i alt sad de i 1 312 Bestyrelser. Disse Tal viser, at der er den samme Tendens hos os som andre Steder til, at Bestyrelsesmedlemmer sidder i flere Selskaber. Det bliver endnu mere interessant, naar man undersøger, hvorledes Forbindelsen med Bankbestyrelser er. Det viste sig, at der var 47 Selskaber, som havde Bestyrelsesmedlemsfællesskab med Privatbanken, 29, som havde det med Handelsbanken, 25, der havde det med Diskontobanken — det var før Likvidationen —, og 18, som havde det med Landmandsbanken — det var efter Rekonstruktionen. Disse 4 Hovedbanker havde paa denne Maade Bestyrelsesmedlemmer fælles med ca. en Trediedel af samtlige Aktieselskaber med over $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Aktiekapital, og disse Selskaber havde ca. Halvdelen af den samlede Aktiekapital indenfor alle Selskaberne. Man kan nok forstaa, at der paa denne Maade skabes en stærk Koncentration af Magten, navnlig i Forbindelse med Bankverdenen, en Forbindelse, som naturligvis kan have sine Fordele, men som i mange Tilfælde kan være meget uheldig. Dette, at Direktør Petersen og Direktør Jensen og Direktør Sørensen og Direktør Clausen sidder i alle mulige Selskaber og snart ikke ved, hvis Interesser de varetager paa det enkelte Sted, kan have meget store Farer, baade

samfundsmæssigt set og for Aktionærerne, som har Føje til at kræve, at deres Selskabs Bestyrelsesmedlemmer varetager deres Selskabs Interesser. Man kunde jo sige: det maa Aktionærerne selv om. Jeg vil dertil svare, at jeg tror ikke, en Aktionær vilde faa Svar, naar han stod frem paa en Generalforsamling og sagde: Maa jeg faa at vide, i hvilke andre Selskaber Bestyrelsesmedlemmerne i dette Selskab har Sæde? Jeg tror, at det Spørgsmaal vilde blive afvist paa den Maade, hvorpaa Spørgsmaal paa Generalforsamlinger hyppigt afvises, idet Dirigenten efter en kort Ordveksel med Selskabets Formand erklærer, at Forholdet hører til Forretningshemmelighederne, som ikke kan oplyses. Jeg tror, at Aktionærer vilde faa meget lidt ud af noget saadant, men Aktionærerne bør kunne faa Oplysning derom. Man burde efter min Mening i Loven indsætte en Bestemmelse, som sagde, at en Aktionær havde Ret til at kræve Oplysning paa en Generalforsamling med Hensyn til de andre Bestyrelsespladser, som hans Selskabs Bestyrelsesmedlemmer indehavde. Generalforsamlingen er det Sted, hvor Oplysninger bør gives, en Aktionær bør have Ret til at faa Besked om, hvilke Interesser hans Selskabs Bestyrelsesmedlemmer eventuelt varetager. Det forekommer mig derfor at være et rimeligt Krav, at man ved en Lovbestemmelse støttede Aktionæren, saa at han kunde skaffe sig Oplysning om disse Forhold. Saa har han et Grundlag for at bedømme, om de paagældende har deres Hovedinteresse i hans Selskabs Sager, eller om de maaske kun sidder i dets Bestyrelse for at plukke dette Selskab til Fordel for andre Selskaber, hvori de ogsaa er Bestyrelsesmedlemmer. Jeg henstiller derfor til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om der ikke vil være Grund til at indføre en saadan Ret for Aktionærerne ved en Bestemmelse i Aktieselskabsloven. Det vilde sikkert virke meget gavnligt. Jeg føler mig vis paa, at Bestyrelsesmedlemmerne da ikke vilde sidde i andre Selskaber end dem, de kunde give fuld Oplysning om i ethvert Selskab, de var i, og det er ogsaa det mindste, man kan forlange af dem. Man maa forlange, at de ikke har deres forskellige økonomiske Interesser knyttet sammen paa anden Maade, end at de kan forelægge det for ethvert Selskab, hvor de sidder som Ledere, og hvor de har Pligt til at varetage netop dette Selskabs Interesser.

Dernæst er der et andet Spørgsmaal